

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
közbenső ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.735/2016/4.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Dr. Király Szilvia ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Buzsik Mónika ügyvéd

A per tárgya: egészségsértés miatti kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Győri Törvényszék 2.Mf.20.110/2016/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.43/2013/95.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 2.Mf.20.110/2016/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.43/2013/95. számú ítéletét a jogalap tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú bíróságot az összecszerűség tekintetében új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt -20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

A közbenső ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2010. május 1-jétől állt az alperes alkalmazásában nővér munkakörben, házi betegápolást végzett. A munkaviszonya saját felmondása következtében 2012. április 16-án szűnt meg.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes módosított keresetében nem vagyoni kártérítésként 1.000.000 forint és annak kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest a nála végzett munka során elszenvedett egészségkárosodása, élete elnehezülése miatt. Költségpótló járadékot igényelt, amelynek összegét havi 18.600 forintban jelölte meg, ami magában foglalta a gyógyszerköltségeit, valamint a rehabilitációs ellátással kapcsolatos költségeket. A járadékigényét 2012. június 1-jétől terjesztette elő, továbbá perköltséget igényelt.
- [3] Hivatkozása szerint az alperesnél nehéz fizikai munkát végzett, a házi betegápolás során gyakran egyedül kellett súlyos, időnként nagy súlyú betegeket emelgetnie, forgatnia. Ennek következtében derék- és térd sérülést szenvedett. A panaszai 2011. őszén kezdődtek, amikor A.F. gondozott emelése közben megrándult a lába. A sérüléssel 2011. őszén dr. K.GY. üzemorvost kereste fel. A felperes elmondása szerint a felmondási ideje alatt munkáltatói utasításra egy bénult, 100 kg-os súlyú beteg mozgatását, gondozását bízták rá, amelyet egyedül kellett elvégeznie, a jelentős deréktáji fájdalmai ekkor keletkeztek. A felperes elmondta, hogy miután az alperesnél megszüntette a jogviszonyát, a s. szanatóriumban vállalt szakápolói munkát 2012. április 23-ától, amelyet nem tudott ellátni az egészségi állapota miatt, így a jogviszony közös megegyezéssel 2012. július 24-én megszűnt.
- [4] A felperes élete elnehezülésével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a terhelhetősége csökkent a gerinc- és térdkárosodása miatt, fájdalmai vannak, a járása bizonytalan, a házimunka és a szabadidős foglalkozások eltöltése számára nehezítettek. A gyermekét egyedül neveli, ápolónői szakmájában munkát végezni a fájdalmai miatt nem tud, ezért van keresetvesztése is.
- [5] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Hivatkozása szerint a felperes megbetegedései

nem bizonyítottan az alperesnél következtek be. Tagadta, hogy nem biztosította számára a biztonságos munkavégzés feltételeit, továbbá előadta, hogy a felperes hosszú idő óta Lyme-kórral fertőzött, amely a megbetegedéseivel okozati összefüggésben állhat.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.43/2013/95. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítést annak kamatával, valamint 799.800 forint és kamata költségpótló járadékot, és 2016. január 1-jétől előre esedékesen havi 18.600 forint költségpótló járadékot. Kötelezte továbbá az alperest perköltség viselésére is.
- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt az ügyben irányadó, a Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (továbbiakban: régi Mt.) 174. §-ának (1) - (5) bekezdéseiben foglaltakra, valamint a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Mvt.) 2. § (2) bekezdésében rögzítettekre.
- [8] Az elsőfokú bíróság a felek előadása, a felperes orvosi iratai, a soproni szanatórium által becsatolt iratok, a Gy.M.S.M. Kormányhivatal végzése, E.L., és E.L., dr. Cs.B., dr. H.K., dr. D.Z., dr. K.GY. tanúk vallomása, B.GY. munkavédelmi, és P.I. igazságügyi orvosszakértő szakértői véleményei és azok kiegészítései, továbbá a felperes munkavégzésével kapcsolatos iratai alapján megállapíthatónak találta, hogy az alperesnél végzett ápolónői munkája során gyakran egyedül végezte a nagy súlyú betegek ápolását, melynek során térd- és gerincsérülést szenvedett, ez pedig 10 %-os egészségkárosodást okozott nála. A sérülései és állapota 2012. júliusát megelőzően következtek be, ezeket igazolják a perben tanúként meghallgatott kezelőorvosok, valamint E.L. és E.L. tanúk vallomásai is.
- [9] E.L., E.L. tanúk a felperessel egyezően nyilatkoztak arról, hogy a felperes ápolónőként egyedül mozgatott nehéz súlyú, magatehetetlen betegeket. Az alperes azzal az intézkedéssel, hogy a gondozottak hozzátartozóit kötelezte az ápolónők betegmozgatásban való megsegítésére, nem teljesítette a biztonságos és egészséges munkavégzéshez való munkáltatói kötelezettségét. Nem végezte el a munkáltató a kockázatértékelést a felperes ápolónői, főként betegmozgatásra vonatkozó feladatait illetően, és oktatási kötelezettségének sem tett eleget a munkavédelmi szakértő megállapításai alapján.
- [10] A bíróság rögzítette, hogy az alperes a felperes munkaviszonyával összefüggésben kárt okozott, ezért kártérítésre köteles objektív felelőssége alapján. A bizonyítási eljárás eredményeként nem volt megállapítható a felperes vétkes közrehatása, erről sem a meghallgatott tanúk, sem a beszerzett szakértői vélemények terhelő megállapításokat nem tartalmaztak.

- [11] Az elsőfokú bíróság utalt az Mt. 177. § (2) bekezdésében, és a 183. §-ának (1) bekezdésében rögzítettekre. Kifejtette, hogy a felperest terhelte a bizonyítási kötelezettség az elnehezült életvitel miatt őt ért károsodás bekövetkeztében, amelyet megfelelően igazolt. Dr. P.I. igazságügyi orvosszakértő kifejtette, hogy a felperes esetén az őt ért térd- és gerinckárosodás 10 %-os mértékű egészségkárosodást okoz, amely 12 %-os munkaképesség-csökkenésnek felel meg. E károsodások negatívan hatnak a munkavégző képességére és az életvitelére. A szakértő szerint a felperes ápolói munkaköre ellátásának akadályát képezik a nála diagnosztizált károsodások, amennyiben az alperesnél betöltött munkakörével megegyező vagy ahhoz hasonló nehéz fizikai feladatok ellátását kell végeznie.
- [12] A felperes számos iratot csatolt arról, hogy a járadékigényét alátámassza a gyógyszerköltségeire, illetve a rehabilitációs költségeire vonatkozóan, és a bíróság az ennek fejében igényelt 18.600 forintos havi járadékigényt nem találta eltúlzottnak. Ugyancsak megfelelőnek ítélte a felperes által igényelt 1.000.000 forintot és annak törvényes kamatát, amelynek megfizetésére kötelezte az alperest.
- [13] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Győri Törvényszék 2.Mf.20.110/2016/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a keresetet elutasította, és a felperest perköltség viselésére kötelezte. Kimondta, hogy a tanúköltséget valamint a szakértői költséget, illetve a feljegyzett kereseti és fellebbezési illetéket az állam viseli.
- [14] A másodfokú bíróság ítélete szerint a felperesnek azt kellett igazolnia, hogy 2011. őszén egy súlyos fekvőbeteg ápolása során a térd megrándult, mely okból az üzemorvost felkereste, illetve napokon keresztül egyedül járt ki egy 100 kg feletti súlyú beteghez, akit szintén egyedül látott el, és ennek során a fájdalmai fokozódtak.
- [15] A felperes az állításait nem bizonyította. E.L. vallomása az alperesnél fennállt munkaviszony idején bekövetkezett traumát nem igazolta, a tanú mindössze azt mondta el, hogy a felperestől tudja, miszerint egy idős, 120 kg súlyú beteghez kellett járnia, és az ellátás során segítséget nem kapott. Dr. H.K., dr. K.GY., dr. Cs.B. dr. D.Z. tanúk vallomása sem alkalmas arra, hogy igazolja, miszerint a felperest az alperesnél fennállt munkaviszony idején a munkavégzéssel összefüggésben érte trauma.
- [16] A szakértői bizonyítás nem pótolhatja a felperest terhelő bizonyítási kötelezettség megvalósulását. A szakértők kizárólag a feltárt, a felperes által igazolt tényállás megléte esetén adhatnak szakvéleményt, foglalhatnak állást szakkérdésben, és nem feladatuk a tényállás meghatározása, adott esetben annak rögzítése, hogy a felperes nehéz súlyú beteg kapcsán mely munkamozzanat esetén szenvedett traumát.
- [17] A munkavédelmi szakértő a bizonyítatlan felperesi előadás alapulvételével adta meg a szakvéleményét. A helyszín felmérése

után nem volt figyelemmel arra, hogy a perben meghallgatott H.I. főnövér vallomása adatot tartalmaz arra nézve, hogy a tanú kiment a beteghez, és ezt követően utasította a felperest az ellátásra, amit egyedül kellett elvégeznie. Önmagában tehát abból, hogy a munkavédelmi szakértő szabályszegéseket állapított meg, nem következik az alperes kártérítési felelőssége.

- [18] Az orvosszakértői vélemény beszerzése akkor lett volna indokolt, ha a felperes az általa állított tényeket bizonyítja, erre azonban nem került sor.
- [19] A törvényszék álláspontja szerint valamennyi orvosi kezeléssel kapcsolatos adat, illetve felperest ért sérüléssel összefüggő tény a releváns okok körébe tartozik. Nem fogadható el azon felperesi álláspont, miszerint a traumák elhallgatása, azok „bagatell” volta miatt történt.
- [20] Az elsőfokú bíróság tévesen fogadta el B.T. vallomását, amely nagyrészt egyezik H.I. előadásával abban a körben, hogy a felperes a munkaviszonyán kívül egyéb ápolási munkát is végzett.
- [21] A másodfokú bíróság megítélése szerint amennyiben a felperest az általa állított módon trauma érte, azt az alperesnél jeleznie kellett volna, ez pedig nem történt meg. A csatolt e-mail kétség kívül a főnövérhez íródott, ebben a felperes említi, hogy a lába meghúzódott, és emiatt az üzemorvost is felkereste. Az e-mail 2011. október 4-ei és az elmúlt heti sérülést említi, azaz a trauma bekövetkezésekor senkit sem értesített, mind emellett továbbdolgozott a felmondásig, 2012. márciusáig. Ebből következően vagy nem volt súlyos a probléma, vagy nem akként történt, ahogy a felperes állítja.
- [22] Az orvosokhoz fordulás tekintetében a peranyag alapján az rögzíthető, hogy a felperes dr. H.K.-hoz a perbeli panaszokkal 2012. áprilisában, a munkaviszonyának megszűnte után fordult, dr. Cs.B.-nál (házi orvos) 2012. januárjában járt gerinc- és mozgásszervi panaszokkal, vagyis jóval később, mint az e-mailben említett időpont. A házi orvos a felperest az üzemorvoshoz, dr. K.GY.-hez irányította. A felperes nála először 2010. január 24-én járt a munkaviszony kezdetekor, majd 2011. júniusában, amikor ismét alkalmasnak minősítették. 2011. szeptember 26-án azért jelent meg, mert egy műkörmös munkára való alkalmasságát igazoló irat kiadását kérte.
- [23] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperest trauma érte, ezzel összefüggésben alakult ki a jelenlegi állapota, az az azonban nem állapítható meg, hogy mindez az alperesnél fennállt munkaviszonya idején, azzal összefüggésben következett volna be.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [24] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

- [25] Álláspontja szerint a jogerős ítélet a bizonyítékokat tévesen mérlegelte, ezáltal sérült a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése.
- [26] A másodfokú bíróság tévedett, amikor a felperes egészségkárosodásának kiváltó okaként egy konkrét időpontban bekövetkezett traumát jelölt meg, és ennek bizonyítását várta el a felperestől. Az orvosszakértői vélemény két kórismét állapított meg a felperesnél, az egyik a térsérülés, ami az orvosszakértő szerint mindenképpen trauma következménye. Ezen sérülésre állította a felperes azt, hogy 2011. őszén következett be. Konkrétan megjelölte, hogy mely beteg ellátása során húzódott meg a térd. A sérülést szóban jelezte a munkáltatójánál, utólag bizonyítható módon a 2011. október 4-én kelt e-mailben pedig jelezte Horváth Istvánné főnővérnek. Ebben az e-mailben a felperes kifejezetten kérte, hogy a munkavégzéshez legközelebb két embert biztosítsanak.
- [27] A másodfokú bíróság nem értékelte, hogy a felperes az üzenet írását megelőző héten elszenvedett traumát itt már csak megemlíti, nem ez a levél fő mondanivalója. Utal, mintegy emlékeztet arra, hogy mi történt vele előző héten, vagyis a levél címzettje már tudott a történetekről.
- [28] Az orvosszakértő által megállapított másik kórisma az ágyéki porckorong kiboltosulása. Ennek kialakulásában több tényező is szerepet játszhat, de a hajlamosító tényezők mellett szükséges egy hatás, amely létrehozza az előboltosulást. Ez azonban nem csupán egy trauma következtében alakulhat ki, hanem folyamatos terhelés hatására is, a felperes gerincét pedig a munkavégzése során bizonyítottan folyamatosan nagymértékű terhelés érte.
- [29] Tévedett a másodfokú bíróság, amikor a gerinckárosodás bekövetkeztének konkrét időpontjának igazolását várta el a felperestől bizonyítási kötelezettségként. Jogszabálysértően járt el a másodfokú bíróság, amikor nem alkalmazta a 27/1996. (VIII.28.) NM rendelet 2. §-át.
- [30] A szakértők kirendelése előtt az alperes nem vitatta, hogy a felperes egyedül végezte az ápolónői munkáját, és azt sem, hogy önállóan kellett olykor teljesen magatehetetlen, vagy nehezen mozgó betegeket mozgatnia, emelnie. Az elsőfokú bíróság bizonyított, illetve nem vitatott tények alapján rendelte ki a szakértőket. A másodfokú bíróság pedig megsértette a Pp. 163. § (2) bekezdését, mivel olyan adat a perben nem merült fel, amely a felperes által állítottakat cáfolta volna.
- [31] A másodfokú bíróság azt várta volna a felperestől, hogy konkrétan jelölje meg, mikor, kihez, milyen gyakran járt, és hogy pontosan milyen feladatokat végzett. Ilyen kioktatást a felperes egyáltalán nem kapott. A másodfokú bíróság megsértette a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltakat, vagyis elmulasztotta a felperest a bizonyítási teherről kioktatni.
- [32] Az alperes mindvégig azt hangoztatta, hogy a hozzátartozókat kötelezte a segítségnyújtásra, és ez minden esetben meg is történt. Ez azonban nem volt bizonyított, az alperesnek kellett volna igazolnia az általa állítottakat a Pp. 164. § (1) bekezdésére

figyelemmel.

- [33] A másodfokú bíróság elfogadta H.I. tanúvallomását, pedig az önmagával is ellentmondásos, illetve az alperesi nyilatkozatokkal is ellentétben áll. H.I. tanú vallomása nem bizonyítja azt, hogy a munkáltató megfelelően felmérte a beteggondozás körülményeit.
- [34] A másodfokú bíróság olyan bizonyítási kötelezettséget írt elő a felperesnek, ami az alperest terhelte volna, ezen adatokkal a munkáltatónak kellett volna rendelkeznie.
- [35] A másodfokú bíróság felrőható felperesi magatartásként értékelte, hogy kezdetben nem adta meg minden orvosnak az orvosi titoktartás alól a felmentést, ennek azonban a jogerős ítélet túlzott jelentőséget tanúsít, hiszen a felperes valamennyi releváns tényrt feltárt.
- [36] Az alperes arra is hivatkozott, hogy a felperes munkaidőn kívül is végzett munkát, így akkor is szenvedhetett olyan traumát, amely az állapotának kialakulásában oksági szerepet töltött be. Az alperes nem bizonyította a munkavégzés jellegét. A felperes nem vitatottan alkalmanként vállalta idősek felügyeletét, de ez nem jelenti azt, hogy azok ápolását, mozgatását, pelenkázását is el kellett látnia.
- [37] Az üzemorvos előtti megjelenés tekintetében a felperest nem terheli mulasztás, mivel a házi orvos javaslata alapján szakorvoshoz fordult, és kezelést vett igénybe.
- [38] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult a felperes perköltségben való marasztalásával. Álláspontja szerint a munkavállaló nem tett eleget a rá háruló bizonyítási kötelezettségének, nem igazolta, hogy kára a munkaviszonnyal összefüggésben következett be.
- [39] A perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő is kizárólag a felperesi előadás alapján adhatott szakvéleményt, amely kimondja ugyan, hogy a felperest ért sérülések bekövetkezhettek az általa állított módon, ez azonban nem jelenti egyúttal azt is, hogy a munkáltatónál érte trauma.
- [40] Az alperes álláspontja szerint a felperes nem bizonyította, hogy munkavégzés közben érte baleset, és ez indította el azt a folyamatot, amely az egészségének károsodásához vezetett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [41] A felülvizsgálati kérelem megalapozott.
- [42] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül, az abban foglaltak pedig az alábbiak szerint alaposak.
- [43] Az elsőfokú bíróság helytállón határozta meg a feleket terhelő bizonyítási kötelezettséget. Eszerint a felperesnek kellett bizonyítania az Mt. 174. §-a szerint, hogy az alperesnél fennálló munkaviszonyában, ápolónői, házi betegápolói munkájával okozati összefüggésben következtek be a térd- és gerincpanaszai, amelyek

miatt az élete elnehezült, egészségkárosodása miatt pedig rendszeres gyógyszeres kezelésre kényszerül, illetve fizioterápiás kezelésekre szorul. Az alperesnek ezzel összefüggésben azt kellett bizonyítania, hogy a felperes egészségkárosodása nem áll összefüggésben az alperesnél történő munkavégzéssel, azok korábbi események, balesetek következményei.

- [44] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság állapította meg helytállóan, hogy a felperes az alperesnél végzett munkája során egyedül mozgatott beteg, sok esetben magatehetetlen, illetve túlsúlyos személyeket. Kérése ellenére segítséget nem kapott, az alperes a családtagok igénybevételét javasolta, amellyel nyilvánvalóan nem biztosította a biztonságos munkavégzés feltételeit.
- [45] A felperes a keresetében még az eljárás során is következetesen arra hivatkozott, hogy nehéz fizikai megterheléssel járó tevékenységet látott el az alperesnél, amely igazolást nyert. Betegségeinek kialakulását nem kizárólag A.F. és egy 100 kg feletti beteg mozgatására vezette vissza, azokat csak mint konkrét eseteket említette meg példálózó jelleggel. A másodfokú bíróság így ezeknek az eseményeknek tévesen tulajdonított kiemelt jelentőséget.
- [46] A bizonyítási eljárás során az alperes nem tudta cáfolni a felperes előadását a munkakörülményekről, illetve az egyedül végzett, sok esetben nehéz fizikai munka tényéről. Ebből következően a másodfokú bíróság tévesen értékelte a beszerzett szakértői véleményeket.
- [47] Az orvosszakértő véleménye szerint „a jobb térd belső rostos porcának szakadása trauma (sérülés) következménye ... Ilyen jellegű sérülés bekövetkezhet magatehetetlen betegek emelése, mozgatása, kiültetése következtében. A felperesnek bekövetkeztett ilyen jellegű sérülése az alperesnél folytatott munkaviszonya során. Az ágyéki porckorong kiboltosulásának kialakulását több tényező befolyásolhatja. Létrejöttében szerepet játszhat genetikai - örökletes - tényező, kötőszöveti gyengeség mint hajlamosító tényező, azonban ezen tényezők mellett szükséges egy hatás, amely létrehozza a porckorong előboltosulását ... A legvalószínűbb kiváltó ok ... külső hatás lehetett, például nagy súly emelése, mozgatása (például magatehetetlen személyek mozgatása). Az ágyból történő kiemelés, elfordítás, ültetés során az ágyéki gerincszakasz rendkívül nagymértékben megterhelő, hiszen „derékből kell az emelést végezni”, különösképpen, ha ezt egy személy végzi” (53. számú irat).
- [48] Mindebből következően a felperes helytállóan hivatkozott a 27/1996. (VIII.28.) NM rendelet 2. §-ában foglaltakra, és helyesen állapította meg, hogy bizonyításra került az egészségkárosodás bekövetkeztének munkaviszonnyal való összefüggése.
- [49] Az alperes állította, de nem bizonyította (Pp. 164. §), hogy a felperesnek - az általa sem vitatott - munkaidőn kívüli betegápolási tevékenysége során keletkeztek a betegségei. Azt a felperesi előadást, hogy alkalmanként felügyelt idős emberekre de azok mozgatását, emelését nem végezte, az alperes nem tudta ítéleti

bizonyossággal megállapíthatóan megcáfolni.

- [50] A másodfokú bíróság elfoglalt jogi álláspontja miatt nem vizsgálta a felperes összecszerű igényét, ezért azt a megismételt eljárásban kell megtennie.
- [51] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét a jogalap tekintetében helybenhagyta és az összecszerűsége vonatkozó fellebbezés elbírálása céljából a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította a Pp. 275. §-ának (4) bekezdése alapján.

Záró rész

- [52] A felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul.
- [53] Az alperesnek illetéket az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-a alapján kell fizetnie.
- [54] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. szeptember 27.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró